

gjøre opmærksom paa, at i det foreliggende Tilfælde er Ministeriet gaaet ind paa en Indstilling, som det i andre lignende Tilfælde ikke er gaaet ind paa. Dette vil have den Indflydelse, at denne Embedsmand faaer et Contoirhold, som han maaskee har Krav paa, men som er større end det, der i andre lignende Tilfælde, hvor Justitsministeriet ikke gaaer ind paa Embedsmandens Indstilling, kan erholdes.

Justitsministeren: Jeg maa hertil bemærke, at dersom denne Sammenstilling skulde have Noget at betyde, maatte man have det andet Forhold aldeles nærværende. Dette havde den ærede Taler naturligtviis, men jeg troer ikke, han vil være saa ubillig i sine Forbringer, at han vil forlange, at jeg skulde mindes Detaillen ved det Embede, hvorom han talte, og han kan endnu mindre stille denne Forbring til Thingets ærede Medlemmer. Man maa dog virkelig have de to Punkter, man skal sammenligne, fuldstændigt tilstede. Iøvrigt troer jeg, at det ærede Medlem havde gjort fuldstændig rigtigt i at opsætte Spørgsmaalets Behandling, til Finantsloven atter laa for; thi der hører det fuldstændig hjemme, idet der, hvis jeg mindes ret, ikke med Hensyn til det Embede, han sigtede til, er Tale om Andet, end foreløbig at indrømme en Contoirholdsgodtgjørelse i Henhold til den Bemyndigelse, Ministeriet har, for derigjennem at prøve sig frem, fordi vedkommende Embedsmand ikke engang selv kunde danne sig en bestemt Forestilling derom. Forresten skal jeg tillade mig at henlede den ærede Talers Opmærksomhed paa, at Ministeriet heller ikke, hvad den Embedsmand angaaer, hvem den foreliggende Contoirholdstov vedkommer, har fundet sig forandrigt til at gaae til det fulde Maal af det, som den paagjældende Embedsmand har forlangt. Jeg troer med Bestemthed at turde sige, at Ministeriet er meget samvittighedsfuldt ved sin Overveelse af Forslagene til Contoirholdsgodtgjørelser, ligesom jeg troer, at Embedsmændene i Reglen ogsaa ville komme til den Erkjendelse, at deres Løve fra Ministeriets Side bliver tilbørligt varetaget, og dette maa det ærede Medlem troe ogsaa er Tilfældet med

den Embedsmand, som han saaledes her paa en Maade kastede ind i denne Debat.

Steenstrup: Tør jeg blot gjøre en kort Bemærkning. Naturligtviis hører det andet Embede ind under Finantsloven, men der hører dette ikke ind under, og jeg kan saaledes kun faae Sammenligningspunkterne ved at trække nærværende Lovforslag frem paa et Sted, hvor det ikke egentligt hører hjemme. — Jeg har forøvrigt ikke fremsørt mine Bemærkninger for at anke over Justitsministeriet, men for at fremhæve, at disse Love ere væsentligt forskellige fra andre Love deri, at Hovedtrykket ligger hos Justitsministeriet. Naar dette ikke gjør Indstilling om en Forhøielse, vil et Udvalg selvfølgelig aldrig, selv om det har den Anskuelse, at Justitsministeriet har gjort for lavt et Udslag, foreslaae en Forhøielse.

J. A. Hansen: Jeg vil blot bemærke, at jeg troer, Justitsministeren i alle Tilfælde gjør Ret i at underkaste de Forslag om Contoirholdsvederlag, hvormed han maatte fremkomme, en ny Prøve og selvstændig Overveelse ligeoverfor de Beretninger, der indkomme fra Embedsmændene om, hvad der er passende, og hvad ikke. Blev det Skik og Brug, at Justitsministeren indstillede, hvad vedkommende Embedsmand efter sin egen Beregning meente at skulle have, vilde Følgen blive, at vedkommende Udvalg blev nødt til at foreslaae Medsættelser i samtlige de Forslag, der kom fra Justitsministeren, men det troer jeg vilde være uheldigt. Det Heldigste er, at Udvalget og Ministeren kunne see Sagen omtrent fra samme Side, saaledes at Udvalget kun i enkelte Tilfælde seer sig nødt til at foreslaae Medsættelse i, hvad Ministeren har bragt i Forslag. Kom det fra Justitsministerens Side an paa at forlange det meest Mulige, vilde Udvalget blive nødt til at stille Forslag om Medsættelse, og det vilde være ubehageligt fra begge Sider, hvis dette skulde blive Reglen.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, fattedes Sagens Overgang til 2den Behandling under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 65 Stemmer.